

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 49. S. Leonis ad Marcianum Litteræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A. C. 451.

nem litteras dedit, Fidei suæ testes. Tres etiam Legatos misit, Casterium Presbyterum, Patricium, & Asclepiadem Diaconos, qui Acta Concilii Constantinopolitani, a Papæ Legatis conscriptas Notas de iis, quæ in Concilio contigerant, atque Marciani, & Pulcheriæ Epistolas Romam detulerunt.

§. XLIX.

S. Leonis ad Marcianum Litteræ.

Ep. 58. 59. 60
al. 38. 39. 40. Sanctus Leo Papa ab Anatolio Legato dimisit post Festum Paschæ, quod anno 451. in octavam Aprilis incidebat, iisdemque multas Responsorias ad memoratas Epistolas eadem die, nempe Idibus Aprilis, Adelphio Consule, seu 13. Aprilis, anno 451. ferendas commisit Ad Pulcheriam; agnoscere se fatetur, ipsam tam contra Hæresin Nestorii, quam

ep. 59. Eutychem ad Ecclesiæ emolumentum plurima præstitisse. Eusebium Doryleensem, qui Romæ erat, & in cujus Sedem intruserant Successorem, Principis favori commendat; is enim Cathedra sua depulsus, & alio in locum ejus subrogatus, Romam ad Summum Pontificem se contulerat, utque calumnias dissiparet, quibus Nestorii Hæresi favere ferebatur, præsentibus Legatis Constantinopolitanis suæ Fidei Professionem deposuit, affirmans, quod trium Conciliorum œcumeni-

menicorum Nicæni, Constantinopolita-
ni, & Ephesini Decreta recipiat. Præ-
terea S. Leo Pulcheriæ commendat Ju-
lianum Coanum, hæctenus Constantino-
poli morantem, atque Clericos Constan-
tinopolitanos, quorum fidelitas in Fla-
viaum ad extrema durasset. Anatolio
Fidei puritatem, & pacem Ecclesiæ Con-
stantinopolitanæ gratulatur. In causa
Episcoporum, qui metu turbati, & tre-
pidantes condemnationi S. Flaviani sub-
scripserant, id, quod in Concilio Con-
stantinopolitano statutum fuerat, S. Leo-
ni probatur, ut nempe interim ad solius
Ecclesiæ suæ Communionem redigeren-
tur; *Verumtamen*, subjungit, *communi-
cato cum Legatis nostris consilio, jubebi-
tis, ut, qui jam male admissa tota mente
damnant, ad nostram Communionem re-
cipi possint. Quod vero ad illud attinet,
an Nomina Dioscori, Juvenalis, & Eu-
statbii ad Altare omittenda; id facietis,
quod honori Flaviani non noceat, & ani-
mos populorum contra vos non irritet.*
Rogat etiam Anatolium, ut Juliani Coa-
ni, Clericorum, Flaviano addictorum, &
absente Eusebio, Ecclesiæ Doryleensis cu-
ram gerat. Tandem præcipit, ut hæc
Epistola publice prælegatur.

Tatianus, Romæ Præfectus, S. Leoni
alteram Epistolam Imperatoris Marciani,
22. Nov. anni præteriti, datam, reddidit,

L1 5 in

Sæculum V.
A. C. 451.

ep. 60.

S. Leo.

Sæculum V. in qua significat, gratum sibi fuisse Le-
A. C. 451. gatorum ejus adventum, & ut in Orien-
 tem veniret, Concilium celebraturas,
 invitat, & subjungit: *Si id commodum
 Tibi non sit, fac, ut per Epistolas tuas
 resciam; tuncque nostras in omnem O-
 rientem, Thraciam, & Illyricum mitte-
 mus, quibus omnes Episcopi in certum
 locum, qui nobis placuerit, convocentur,
 ibique ea, quæ ad Pacem Ecclesiæ, & Fi-
 dem Catholicam, pertinent, stabiliantur,
 sicut a Te juxta Canones definitum est.*

Ep. 62. al. 42. S. Leo 23. Aprilis respondit. Impera-
 torem rogat, ut Mysterium salutis no-
 stræ ad Examen revocari non permittat,
 ac si de iis, quæ credenda sunt, dubium
 esset. *Non licet, inquit, vel minima ve-
 ce a Doctrina Evangelistarum, & Apo-
 stolorum discedere, aut divinas Scriptu-
 ras aliter, quam Patres nostri didicerunt,
 & docuerunt, interpretari; ex quo se-
 quitur, perverse jam quæstiones impias,
 dudum a S. Spiritu, quamprimum eas Da-
 mon excitasset, extinctas, denuo moveri.
 Nihil magis æquitati repugnaret, quam
 si propter pauculos, circa Fidem insaniens,
 in dubium vocaretur, num Eutyches
 impie senserit, aut Dioscorus pessime ju-
 dicaverit. Nulla jam quæstio est, quid
 fide tenendum sit, sed quibusnam ex illis
 qui errorem fatentur, ignoscendum.*
 Cæterum, quid de convocazione Con-
 cili

cilii sentiat, per Legatos se indicaturum ^{Sæculum V.}
promittit. ^{A. C. 451.}

Nam non longa mora post Legatorum ^{Ep. 63. al. 44.}

suorum reditum S. Leo alios duos Con-
stantinopolim misit, Lucentium, Episco-
pum Asculitanum, & Basilium Presby-
terum; his injunctum, ut cum Anatolio
illis ad Ecclesiam reducendis operam
darent, quos sincera pœnitentia subiret,
quod Dioscori Factione implicari se passi
essent; hos non nisi maturo examine
reciperent, nec tamen diu reconciliatio-
nem differrent, aut nimio uterentur ri-
gore. Iisdem Legatis tres Epistolas, ea-
dem die, septima Junii, anno 451. datas,
primam ad Imperatorem Marcianum,
secundam ad Pulcheriam, ad Anatolium
tertiam, ferendas commisit. In Epistola

^{Ep. 63. c. 2.}

*ad Imperatorem ait: Quod ad Concilium
convocandum spectat, Clementia tua me-
misse potest, me id ipsum expetiisse. At
nostrorum temporum ratio nullatenus
permittit, ut Episcopi ex omnibus Pro-
vinciis accersantur, cum illæ, unde præ-
primis essent vocandi, (nempe Occiden-
tis) potissimum Bello turbentur, nec Pa-
storibus a suis Ecclesiis discedere liceat.
Ergo rem banc in commodius tempus dif-
fer, postquam per Dei Misericordiam se-
curitas publica reducta fuerit.*

^{ep. 64. al. 45.}

Imperatricem Pulcheriam rogat, ut Eutychem
procul ab urbe Constantinopoli depor-
tari

^{s. 3.}

Sæculum V. tari curaret, nocere enim hominis præ-
 A. C. 451. sentiam, & in Ejus locum illi Monacho
 ep. 65. ab. 46. rio Abbatem Catholicum præfici. An-
 c. 2. tolium monet, ne adhucdum de Factis
 nis illius Principibus, qui Conciliabulo
 præfuissent, quidquam decernat, etiam
 pœnitentiæ signa darent, nec etiam Re-
 conciliationis spem adimeret, sed hoc
 Negotium Sacræ Sedi mature exami-
 nandum reservaret, & interim ad Altare
 in Ecclesia Constantinopolitana eorum
 Nomina non recitaret.

§. L.

Attila in Gallia.

Jornand. **B**ella, quæ Romanum Imperium illi
Cassiod. Chr. tempestate misere vexabant, & con-
Prosp. Chr. vocandum Concilium, S. Leone testis
Marcell. &c. retardabant, præprimis ab Hunnis mo-
 vebantur; (*) Populi hi feroces, olim
 superata Mæotica Palude, usque ad ri-
 pas Danubii pervenerant, atque Impera-
 tores Orientis ad præstanda tributa
 coegerant. Theodosio juniore Impera-
 tore, ex Thracia primum, & Illyrico,
 deinde etiam ex Achaja, & reliquis Gra-
 cia

(*) Hier hat der Uebersetzer, was ihm im Herrn
 Fleury nicht gefiel, ausgelassen, und über drei
 Blätter aus andern Profan Schriftstellern einge-
 schaltet, deren Inhalt sich auf die Kirchengeschichte
 te wie die Faust auf ein Aug schicket.